

Mastifite erinäituse 11.02.2007 aruanne

Ma soovin alustada Tõuühingu tänamisega, et mind kutsuti hindama Ühingu Erinäitust. Olen vaimustuses, et minu kutsumine on seotud väga hea koerte osalemisarvuga, mis nõudis kaks kohtunikku ühe asemele. Näituse korraldamine ja asukoht jätsid mulle väga hea mulje ning õnnitlen kogu meeskonda, kes vastutas lavataguse töö eest enne näitust, selle jooksul ja pärast. Minu eest vaatasid hoolega näituse jooksul ja pärast seda minu abivalmid ja töökad ringikorraldajad Kristel Ratnik-Soosaar ja tema abikaasa Meelis Soosaar ning oli meeldiv töötada vahepeal koos harjutuskohtunikuga Helen Tonkson-Koit. Ma tundsin ennast õnnelikuna, et mul on privileeg hinnata tiibeti mastiffide emaseid niivõrd suurepärase arvuga ning ainus, mida kahetsen, on asjaolu, et mul ei avanenud võimalust vaadata isaseid, keda hindas Juliette Cunliffe. Anatoomia ja luustik olid väga muljetavaldavad ning enamik emaseid oli väga hästi balanseeritud nii füüsiliselt kui temperamendi poolt. Ainult üks tüdruk urises mu peale ning keegi ei olnud arg ega närviline. Teie kliima tõenäoliselt sobib tiibetlastele ning ühe tulemusena on koerad õnnistatud suurejooneliste kasukatega sel aastaajal. Kui ma hindasin tõugu Crufts'il, siis pidin andestama küllalt ebapiisavat karvastikku ning siin oli tõeline nauding puudutada kasukaid sellises heas seisukorras. Oli üks seik, mis oli minu jaoks mõistatus päeva jooksul. Paljud händlerid näitasid emaseid (ja isaseid ka nagu olen hiljem näinud) luues väga suured lõvilakad pea taga, mis näevad küll muljetavaldavad välja, kuid lõplikult rikuvad pea tasakaalu, tehes koonu näiliselt väiksemaks ning ebapiisavaks. Kui ma aga katsusin emaseid, siis õnnestus mul kindlaks teha, et nende pead on tegelikult proportsionaalsed ning koonud on tugevad mitte nõrgad. Faktiliselt olid peaproportsioonid suurepärased ning enamikul emaseid oli olemas vajalik koonu sügavus ja laius, et täiendada laia kolju. Piirded mõnedel koonudel ja põskadel ei andnud vajaliku üldist muljet, luues tegelikkusest kitsama pildi tumeda triibuga ninani ja heledamate osade külgedel kuigi tegelikkuses olid proportsioonid õiged. Kehad olid hästi proportsionaalsed ning ainult ühel või kahel oli ekstrakiht luksusliku kasuka all, tõenäoliselt külma ärahoidmiseks! Luustik ja nurgad olid head ning olen leidnud ainult mõned sissepööratud kannaliigesed ja väljapöörduvad käpad. Liikumine oli hea, tavaliselt jõuline ja elegantne, kuigi oli üks või kaks ebapiisava tõukega ning mõned liikusid varjates tagapoolt, kuid see ei mõjutanud liikujat liiga halvasti. Emaste kvaliteet oli nii hea, et oli raske valida võitjat, kuid Status Benevoles Gemma oli nii suurepäraselt esitatud ringis ja kuna tal olid kõik tunnused, mida olen otsinud kehaehitusest ning järelikult oli ta minu esimeseks valikuks. Talle pakkus tõelist konkurentsi avaklassi võitja Chenporewa Ca-Ba Cherished, kuid aasta vanusevahet andis veel tunda. Juuniorklassi võitja, Status Benevoles Katcha on tõepoolest pilkupüüdev tüdruk ning kasutades imelikku ingliskeelset väljendit "kiitles oma sokkidega" (näitas ennast õiges valguses*) händleri ees. Andunud feministina olen alati vaimustuses, kui emane tuleb tipuks ning saab võidu isase üle, kuid see on väga raske neis tõugudes, kuna isased alati nii muljetavaldavad. Olin nõus Juliette otsustega tiibeti mastifite lõpliku paigutusega, kuigi olin hämmastatud Tõu Parima halvast käitumisest BIS ringis. Ma pole kunagi näinud

halva käitumisega tiibeti mastifit ning olen kindel, et see läks talle kalliks maksma. Bullmastifid olid väga segane seltskond võrreldes tiibeti mastifiga, kust olen leidnud niisugust ühetüüpilisust, kuid see on hetkel tõu probleemiks kogu maailmas. Kaks kutsikat olid vaimustavad, poiss on eriti paljulubav. Peale neid kahte olid teistel pead varieerunud ebanormaalselt kuid mu tuju muutis paremaks Tõu Parimaks valitud koera Remarkabull Esprit De Corps nähes, sest see illustreeris kuidas täiskavanu bullmastiff peaks väljanägema. Hea ruudukujuline kolju ja lai sügav koon, tugev kael, tugev kompaktne keha, hea luustik ja nurgad ning jõuline liikumine lisaks suurepärasele rõõmsamelsele temperamendile ning teil käes tõu näidis. Nooremad bordoo dogid olid võib-olla ebapiisava luustikuga ning tundusid kitsatena pea ja keha osas, kuid vanemad tõu esindajad olid rohkem balanseeritud. Tõu parim Bonfayer De Legeane oli väga tüüpiline ning kui ma hiljem vaatasin oma kataloogi ja nägin, kes on ta isa, ei üllatanud mind poja kvaliteet üldse. Ta kiirgas tugevust ja tasakaalustatust ning samuti oli tal parim temperament. Ma vaatasin Juliette Cunliffe poolt tehtud BIS võistluse kohtade paigutust ja mõtlesin, et tõepoolest mitte kunagi ei tule konkurentsi argentiina dogi ja itaalia corso klassikaliste liinide ning raskema ja mitte nii elegantse bullmastiffi ja bordoo dogi struktuuri vahel. Oli kahju, et Tõu Parimate BIS võistlusel vedas tiibeti mastif alt ja kõrvaldas ennast võistluse finaalist kuid seal kõik olid väärt võitjad. Ma õnnitlen teid koerte kvaliteedi ja sellele hullumeelsele näitamise mängule pühendumuse puhul ning tänan teid sportliku suhtumise eest mu hindamise vastuvõtmisel. Lõpetuseks, kuid mitte viimases järjekorras ma tahaks tänada Kaire Rjadnev-Meristo, kellel oli mitte ainult näitus korraldamiseks, kuid ka kaks inglise kohtunikku kelle eest hoolitseda! Ta tuli meile vastu lennujaama, vastas kõikidele küsimustele näituse ja eeskirjade kohta kannatlikult ja meeldivalt, viis meid turile Tallinnasse ning pani meid tundma ennast kauaoodatuna, kuigi olen kindel et tal oli sada üks asi tegemiseks. Ma nautisin täielikult oma reisi Tallinnasse ja eriti kohtumist teiega ja teie koertega. Suured tänud minu kutsumise eest.

Pamela Jeans-Brown